

Пройко Пройков (1927-2000)

В българското кино той ще остане като перфектен аниматор, режисьор и художник, работил в над 60 филма и автор на незабравими детски спектакли като "Болният Шаро" (1972), "Буфосинхронисти" (1975) от поредицата "Жоро, Шаро и Мара", "Изложба" (1976), "Прелюд" (1978), "Вражда" (1981), "Цирк "Глория"(1982), "Пеещите каубои" (1984) и много други.

Приживе Пройко Пройков получава всички възможни отличия на национално ниво - наградата на СБФД за цялостно творчество - 1996-1997 и награда за цялостен принос на фестивала във Варна'97, награди на прегледите в Толбухин, на фестивалите на късометражния филм в Пловдив. Изключителните му качества са оценени и на международните форуми - специални награди и дипломи в Лайпциг, Москва, Лондон...

Най-високото признание обаче е спонтанното веселие и смехът в тъмната зала, които забавните му историйки изтръгват от детската душа. Жизненост, ведрост и хумор струят от тях, както и позитивна енергия, която може да генерира само силен и щедър талант. Освен със същностния си принос за възхода на "българската анимационна школа" още от самото начало на 60-те, Пройко Пройков ще се помни и като всеотдаен учител, инициирал в тайните на анимационното изкуство много млади хора. Легенди се разказват за прочутите му курсове, в които бащински е предавал уменията и занаята си на аниматор на онези, които са призвани да поддържат и през новия век славата на българската анимация.

Източник: Вестник Култура, бр 19, 19 май 2000г.